

PCC . SYNERGIES AT WORK

Deși Oltchim a beneficiat dintotdeauna de sprijin din partea statului, încă nu se poate auto-susține

Oltchim nu a funcționat niciodată în conformitate cu principiile economiei de piață, și dintotdeauna, chiar de la crearea sa, a beneficiat, sub diverse forme, de protecția și sprijinul autorităților române.

PCC SE consideră că, fără o restructurare fundamentală prealabilă a Oltchim, sprijinul statului va fi doar o risipă de resurse și, în scurt timp, va fi nevoie de un nou ajutor de stat.

Oltchim a fost sprijinită de statul român prin diferite măsuri încă de la constituirea sa ca societate pe acțiuni.

Înainte de aderarea României la UE, Oltchim a beneficiat de diferite măsuri de sprijin din partea statului român, cum ar fi:

- Subvenții și alte tipuri de finanțare;

- Scutiri sau re-egalonări ale plăților de TVA și alte taxe;

- Garanții de stat pentru credite bancare;

- Sprijin pentru re-egalonarea datoriilor față de furnizori controlați de stat și față de bugetul statului.

1. Subvenții și alte tipuri de finanțare pentru Oltchim

Legislație	Măsura de sprijin
Hotărârea de Guvern nr. 506/1995	OLTCHIM primește de la Statul român 300 milioane ROL (aproximativ 147.565 USD)
Hotărârea de Guvern nr. 999/1996	OLTCHIM primește de la Statul român 200 milioane ROL (aproximativ 64.892 USD)
Ordinul nr. 117/1999 al Ministerului Industriei și Comerțului	OLTCHIM și alte companii primesc în 1999 gaze naturale la prețul fix de 40 USD/1000 m³ din cantitățile datorate României de companiile petroliere.

2. Scutiri sau re-egalonări ale datoriilor către buget

Legislație	Măsura de sprijin
Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 110/2000	Scutirea de la plata TVA pentru importul de utilaje, echipamente și materiale pentru instalația de anhidridă ftalică și plastifianti a OLTCHIM. Finanțarea achiziției de echipament este obținută prin împrumutul garantat de Statul român (H.G. 268/1998)
Hotărârea de Guvern nr. 1171/2001	Facilitarea plății datoriilor către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale: • Re-egalonarea obligațiilor către buget ale Oltchim care decurg din contribuțiile de asigurări sociale, contribuția angajatorului la asigurările sociale, precum și contribuția la fondul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale pentru agricultori, pentru o perioadă de 5 ani, cu o perioadă de grație de șase luni în perioada de re-egalonare. • Scutirea de la plata penalităților de întârziere pentru neplata obligațiilor față de bugetul asigurărilor sociale de stat în ceea ce privește contribuțiile de mai sus.

3. Garanții de stat pentru creditele destinate investițiilor

Legislație	Măsura de sprijin
Hotărârea de Guvern nr. 930/2000	OLTCHIM beneficiază de garanția statului român pentru obținerea unui credit de 215 milioane USD , la care se adaugă dobânzile, taxele și prima de asigurare.
Hotărârea de Guvern nr. 268/1998	OLTCHIM beneficiază de garanția statului român pentru obținerea unui credit de 60,2 milioane DM (mărci germane) pentru finanțarea proiectului "Instalația de anhidridă ftalică și plastifianti"

4. Garanții de stat pentru importurile de materii prime

Legislație	Măsura de sprijin
Hotărârea de Guvern nr. 131/2000	Statul român a garantat pentru Oltchim un credit de 50 milioane USD pentru finanțarea importurilor de petrol; Statul român garantează de asemenea dobânzile și toate taxele aferente.
Hotărârea de Guvern nr. 1136/2000	Statul român a garantat pentru Oltchim un credit de 60 milioane USD pentru finanțarea importurilor de petrol și gaze naturale; Statul român garantează de asemenea dobânzile și toate taxele aferente.

5. Neexecutarea datoriilor publice rezultate din aplicarea garanțiilor de stat în 1999

Oltchim nu și-a îndeplinit obligațiile de plată pentru creditul garantat de către Statul român și Ministerul Finanțelor a fost obligat în noiembrie 1999 la rambursarea împrumuturilor către instituțiile financiare în numele Oltchim.

În urma declanșării mecanismului de garanții, Oltchim a semnat acorduri de re-egalonare cu Ministerul Finanțelor. Acordurile de re-egalonare a plăților prevedeau ca Oltchim să facă plăți trimestriale între 2001 și 2005.

În ciuda unui astfel de sprijin de stat, Oltchim nu a fost capabilă să respecte condițiile acordului de re-egalonare semnat cu Ministerul Finanțelor. Oltchim nu și-a îndeplinit aceste obligații.

În perioada iunie 2002-decembrie 2006, Ministerul Finanțelor a continuat să facă plăți în contul garanțiilor de stat pentru o sumă suplimentară de 205 milioane RON.

6. Re-egalonarea datoriilor către diferiți furnizori controlați de stat și către bugetul de stat

De asemenea, de-a lungul anilor, Oltchim a trebuit să-și re-egaloneze de mai multe ori datoriile față de alți furnizori și față de bugetul de stat.

De exemplu, Raportul anual al administratorilor Oltchim pentru 2004 și 2005 arată că, în 2004 și 2005, Oltchim a avut acorduri de re-egalonare încheiate cu furnizorii săi principali (Compania Națională Petrom-SA Sucursala Arpechim, Compania Națională Petrom SA-Sucursala Petrobrazi, AVAS pentru datoriile către Electrica SA și CET Govora), precum și datoriile re-egalonate către bugetul de stat (contribuția la asigurările sociale și fondul de șomaj).

Acordurile de re-egalonare au fost semnate înainte de privatizarea Companiei Naționale Petrom SA . Toți ceilalți furnizori au fost sau sunt încă în proprietatea statului.

După aderarea României la UE, statul român a continuat să sprijine Oltchim prin toate mijloacele posibile, inclusiv prin:

- Neexecutarea datoriilor către AVAS în valoare totală de 538 milioane RON (aproximativ 135 de milioane euro), și neaplicarea de dobânzi/penalități de întârziere pentru datoria AVAS;
- Decizia de conversie a datoriei în acțiuni;
- Oferirea de garanții de stat care acoperă 80% dintr-un credit comercial de 424 milioane de euro;
- Oferirea prin banca de stat Eximbank a unei garanții de stat de 49,6 milioane de euro care să fie acordată Oltchim pentru achiziționarea Arpechim - o măsură care nu a fost notificată de către autoritățile române;
- Oferirea de finanțare pentru activitățile societății de către o altă bancă de stat, CEC Bank, datorită faptului că nici o altă bancă comercială nu a mai fost dispusă să crediteze compania;
- Promovarea unui memorandum care vizează obținerea aprobării Comisiei Europene pentru neaplicarea unei amenzi de 14,3 milioane de euro, amendă impusă Oltchim pentru nedepunerea la termen a certificatelor pentru emisiile de gaze cu efect de seră.

Oltchim nu a funcționat și nu funcționează nici în prezent conform principiilor și standardelor de afaceri și ale economiei de piață. Atât timp cât statul român nu-și va schimba atitudinea și nu va începe o restructurare reală a companiei, implementând strategii de piață moderne și schimbând conducerea neperformantă, orice măsură de sprijin va fi risipită.

PCC consideră că situația companiei a fost problematică încă din 1999. Motivul pentru care prima conversie a datoriilor în acțiuni a fost realizată în 2003 a fost faptul că Oltchim nu a fost capabilă să ramburseze datoriile față de Statul român. PCC consideră că originea datoriei publice nu ar trebui să fie ignorată, iar în loc de atitudine pasivă și sprijinul acordat de Stat sub diferite forme, conducerea Oltchim ar trebui să se concentreze pe realizarea unei restructurări corespunzătoare a companiei pentru a face în cele din urmă capabilă să se auto-susțină.

Dificultățile continue ale Oltchim nu sunt rezultatul ultimilor ani, așa cum pretinde conducerea Oltchim. Dificultățile serioase ale Oltchim datează dinainte de 2007 și sunt confirmate în documentele Comisiei Europene, care la punctul 84 din decizia de inițiere a investigației nr. C36/2009 cu privire la Oltchim, publicată în data de 19.11.2009, indică faptul că, până în 2006 (înainte de anularea conversiei), Oltchim acumulasse pierderi în valoare de peste 1 miliard de RON.

În aceeași decizie, la punctele 85, 86 și 87, Comisia indică de asemenea faptul că fluxul de numerar net al Oltchim a fost constant negativ înainte de 2006, datoriile companiei au crescut continuu începând din 2004, iar capitalul de lucru al Oltchim a fost negativ și în scădere.

Rezultatele financiare pentru prima jumătate a anului 2010 publicate de Oltchim pe 12 august 2010 arată că situația financiară a Oltchim este în continuă deteriorare din anul 2004 și până în prezent.

Oltchim a generat pierderi de 124.392.200 RON în al doilea trimestru din 2010, o creștere de 135% comparativ cu primul trimestru al anului 2010, când Oltchim a generat pierderi de 52.802.173 RON. Pierderea totală în prima jumătate a anului 2010 a atins nivelul de 177.194.373 RON, o creștere de 52,7% față de 116.025.244 RON, pierdere care a fost raportată în prima jumătate a anului 2009.

Datoria totală a Oltchim a ajuns recent la peste două miliarde de RON și este acum de 2.082.564.905 RON. Acesta este al patrulea an consecutiv în care Oltchim raportează pierderi financiare extrem de ridicate. Începând cu anul 2006, Oltchim nu a generat rezultate pozitive nete, în timp ce pierderile sale se adâncesc în fiecare an.

Pierderile Oltchim au fost de 95.893.917 RON în anul 2007, 234.001.449 RON în anul 2008 și 209.887.210 RON în anul 2009. Toate acestea adăugându-se la pierderile acumulate în anii anteriori, Oltchim a ajuns acum la o pierdere totală cumulată de 1.069.586.668 RON.

În prezent, conducerea Oltchim a crescut în mod artificial valoarea activelor Arpechim de la 1 euro la 89,5 milioane de euro, iar pe baza acestei re-evaluări controversate, intenționează să majoreze în continuare datoriile totale ale companiei cu încă 100 milioane de euro, prin gajarea acestor active către bănci, crescând și mai mult expunerea la risc a Oltchim.

Consecințele nerestructurării companiei și managementul ineficient au adus Oltchim în situația financiară dificilă de astăzi.

Interesul PCC este să se asigure că Oltchim realizează o restructurare eficientă a companiei. Doar o restructurare reală a societății și schimbarea conducerii vor oferi companiei instrumentele necesare pentru a deveni profitabilă pe competitivă piață europeană.

PCC consideră că șansa de supraviețuire a Oltchim este restructurarea eficientă, profundă, care ar trebui să vizeze cel puțin strategia de afaceri și de management a companiei.

Este esențial să se îmbunătățească calitatea managementului. Managementul actual, care a condus compania în ultimii 20 de ani, este obișnuit să funcționeze doar sub protecția permanentă/ sprijinul statului și refuză să se adapteze la cerințele, tendințele sau evoluțiile pieței. Este evident că domnul Roibu este incapabil să conducă Oltchim fără sprijinul Statului român, pe care îl invocă în mod continuu, cu o totală lipsă de respect față de regulile concurenței pe care le respectă alte companii de pe piața europeană.

Compania are nevoie de un manager bine pregătit și calificat, preferabil un manager român, din sectorul privat, cu experiență în restructurarea societăților comerciale și conducerea acestora pe baza principiilor de piață. PCC crede că tărnie că domnul Roibu nu are aptitudinile sau capacitatea de a se adapta la noua piață în care funcționează Oltchim — piața europeană integrată. PCC nu-și poate explica altfel acțiunile domnului Roibu de a solicita continuu sprijinul Statului român pentru a conduce Oltchim.

PCC consideră că niciuna dintre măsurile de sprijin avute în vedere de către Statul român cu privire la Oltchim nu vor transforma din nou compania într-una eficientă. PCC consideră că aprobarea ajutorului de stat pe baza strategiei actuale a companiei și a conducerii actuale nu poate da nici o șansă Oltchim, ci doar va conduce la o nouă deteriorare a situației sale financiare. În același timp, datoriile companiei vor escalada prin expunerea la noi datorii și, la scurt timp după aceasta, compania va avea nevoie de un alt ajutor de stat.

Pentru a soluționa problemele Oltchim, strategia de afaceri a companiei ar trebui schimbată, renunțându-se la ideile de dezvoltare nerealistice, bazate pe tehnologii învechite. În plus, mecanismele companiei care generează pierderi financiare ar trebui eliminate imediat.